

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoCsp/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419204351
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4419204351.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: W. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., T. XX/XX, o zaplatenie 7 142,49 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 15. júna 2021, č. k. 5Csp/60/2019-223, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s. sa voči žalovanému domáhala zaplatenia sumy 7 142,49 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 21. 07. 2019 do zaplatenia z toho dôvodu, že uzavreli dňa 26. 06. 2013 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB, a.s., na základe ktorého mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 3 150 eur. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, pričom právny predchodca žalobcu pred odstúpením na vymáhanie vystavil ku dňu 10. 07. 2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30. 06. 2019 so zostatkom na úhradu vo výške 7 142,49 eura. Dňa 04. 10. 2019 pôvodný žalobca doručil súdu prvej inštancie návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu. V tomto návrhu súdu oznámil, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok (založená v OpP. denníku tunajšieho súdu pod č. OpP 2/2018) bola pohľadávka žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, ku dňu 18. 09. 2019, postúpená spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. ako postupníkovi, ktorá so vstupom do konania na strane žalobcu súhlasila. K návrhu na zmenu strany bol pripojený Podací hárok a Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 23. 09. 2019, ktorým žalobca oznámil žalovanému, že pohľadávka bola postúpená na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. Uznesením č. k. 5Csp/60/2019-64 zo dňa 11. 10. 2019 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu vstúpil do konania súčasný žalobca. Citoval z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/42/2011 zo dňa 20. 12. 2011, že pri rozhodovaní o pripustení zmeny strán sporu „nie je oprávnený hodnotiť, či sú inak splnené predpoklady pre právne nástupníctvo aj po hmotnoprávnej stránke“.

2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3 a 5, § 101, § 103, 517 ods. 2, § 524 ods. 1 a 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte len „OZ“), § 1 ods. 1 a 2, § 2 písm. g), h), § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej v texte len „ZoSÚ“). Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že na základe zmluvy nazvanej ako „žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro (ďalej v texte len „zmluva“) zo dňa 26. 06. 2013 bol zo strany predchodcu žalobcu ako veriteľa, žalovanému poskytnutý úver s úverovým rámcom

1 800 eur a podľa tejto zmluvy mal žalovaný úver splácať mesačnými splátkami po 60 eur. Žalovanému bola schválená ročná úroková sadzba 22,80 %, s lehotou splatnosti jednotlivých splátok do 15.-teho dňa toho ktorého mesiaca. Z dôvodu neplnenia si povinností zo strany žalovaného, posledná jeho splátka bola realizovaná k 07. 04. 2016, veriteľ úver zosplatnil. Žalovaného najskôr upozornil listom zo dňa 03. 08. 2016 na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru pre omeškanie s úhradou splátky splatnej v mesiaci 6/2016 a následne mu zaslal oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a to listom zo dňa 07. 09. 2016. Po podaní žaloby veriteľ z úverového vzťahu - Všeobecná úverová banka, a.s. svoju pohľadávku podľa § 524 Občianskeho zákonníka postúpila na žalobcu, ktorému návrhu vyhovel. Zmluvu medzi stranami sporu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú. Žalobou v tejto veci sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia zosplatneného úveru, ktorý bol v žalobe vyčíslený sumou 7 142,49 eura. Keďže záväzkový vzťah, titulom ktorého mala vzniknúť žalovaná pohľadávka, posúdil ako spotrebiteľský, preto s poukazom na ustanovenia § 54a OZ, podľa ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté, z úradnej povinnosti prihliadal aj na premlčanie nároku. Rezultoval, že žaloba bola podaná na súde dňa 28. 08. 2019. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní bol premlčaný, pretože došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru pre neuhradenie splátky splatnej v mesiaci 06/2016, ktorá bola splatná dňa 15. 06. 2016. S poukazom na ustanovenie § 101 a § 103 veta druhá OZ premlčanie počítal od splatnosti tejto splátky splatnej dňa 15. 06. 2016 a v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka uplynuli 3 roky ku dňu 15. 06. 2019, t. j. premlčacia doba v tomto prípade uplynula 15. 06. 2019. Zastal názor, že žaloba podaná na súde dňa 28. 08. 2019 bola podaná viac ako 2 mesiace po uvedenom dátume, t. j. po uplynutí premlčacej doby. V nadväznosti na uvedené z dôvodu premlčaného nároku žalobu v celom rozsahu zamietol.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. a § 262 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) a v konaní úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania, pretože mu v konaní žiadne preukázateľné trovy nevznikli.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca z dôvodu ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP, domáhajúc sa jeho zmeny a zaviazania žalovaného zaplatiť mu sumu 6 356,91 eura, s 5 % ročným úrokom z omeškania od 21. 07. 2019 do zaplataenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznania mu náhrady trov konania a náhrady trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Zvýraznil, že pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 OZ, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 OZ, že ak sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou zročnou dňa 15. 06. 2016, na ktorej zaplataenie pod hrozbou zosplatnenia bola žalovaný vyzvaný v predžalobnej upomienke právneho predchodcu zo dňa 03. 08. 2016, jeho právny predchodca ani nemohol pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 15. 09. 2016, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplataenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a od tohto dňa začala plynúť všeobecná premlčacia doba 3 rokov. Za neprijateľné a rozporné so zákonom označil, že by začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t. j. aj pre splátky, ktoré ešte neboli splatnými, nakoľko z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že splátky predpísané pred zosplatnením sú posudzované v režime premlčania každej splátky osobitne. Podporne odkázal na právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Košiciach pod č. k. 11Co/153/2019-126. Uzavrel, že premlčacia doba zosplatneného dlhu začala plynúť od 16. 09. 2016 a žaloba bola podaná na súd v trojročnej premlčacej dobe dňa 28. 08. 2019, preto uplatnený nárok nie je premlčaný.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou stranou (§ 359 VSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Podľa čl. 2 ods. 1 CSP, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

9. Predmetom konania je žaloba právneho predchodcu žalobcu doručená súdu prvej inštancie dňa 28. 08. 2019, ktorou sa voči žalovanému domáhal zaplata sumy 7 142,49 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 21. 07. 2019 do zaplata z toho dôvodu, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 26. 06. 2013 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 3 150 eur. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, pričom právny predchodca žalobcu pred odstúpením na vymáhanie, vystavil ku dňu 10. 07. 2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 03. 06. 2019, so zostatkom na úhradu vo výške 7 142,49 eura. Z dôvodu neplnenia si povinností zo strany žalovaného, posledná jeho splátka bola realizovaná k 07. 04. 2016, veriteľ úver zosplatnil. Žalovaného najskôr upozornil listom zo dňa 03. 08. 2016 na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru pre omeškanie s úhradou splátky splatnej v mesiaci 6/2016 a následne mu zaslal oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a to listom zo dňa 07. 09. 2016. Po podaní žaloby veriteľ z úverového vzťahu - Všeobecná úverová banka, a.s. svoju pohľadávku podľa § 524 OZ postúpil na súčasného žalobcu a súd prvej inštancie uznesením č. k. 5Csp/60/2019-64 zo dňa 11. 10. 2019 pripustil zmenu strany na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu vstúpil do konania súčasný žalobca. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol pre premlčanie uplatňovaného nároku.

10. Úvodom odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne posúdil vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský a svoje rozhodnutie v tomto smere správne odôvodnil, pričom táto skutočnosť nebola stranami sporu ani namietaná, či spochybňovaná. Z obsahu spisu vyplýva, že po podaní žaloby veriteľ z úverového vzťahu - Všeobecná úverová banka, a.s. svoju pohľadávku podľa § 524 Občianskeho zákonníka postúpil na súčasného žalobcu.

11. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

12. Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

13. Podľa § 526 ods. 2 OZ, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

14. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník) aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol 1 rok.

Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

16. Z ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Banka je v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru po doručení výzvy dlžníkovi za podmienok stanovených v Zákone o bankách alebo zmluve o úvere, prípadne od nej odstúpiť so všeobecnými obchodnými podmienkami. Rozborom ust. § 92 ods. 8 Bankového zákona treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke, buď inej banke alebo subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky, z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúcej pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta splnením čo len časti tohto istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci 1 rok (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2017).

17. Vecnou legitimitáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný) (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9). Z hľadiska posúdenia vecnej legitimácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou, resp. účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je, alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie znamená, že ten kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca) nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitimácie ide naopak vtedy, ak ten o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti o ktorú v konaní ide (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/192/2004).

18. K vyššie uvedenému odvolací súd tiež zvyrazňuje, že sporové konanie je ovládané prejednávacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou strán sporu. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením dvoch bremien: bremena tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a bremena tieto skutočnosti preukázať. Ustanovenie § 132 ods. 1 CSP stanovuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia, a teda zásadne na stranách sporu leží iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Totožné následky postihujú tú stranu sporu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Zákon tak určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, pokiaľ je daný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie.

19. V nadväznosti na citované zákonné ustanovenia odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie sa mal v prvom rade zaoberať vecnou legitimitáciou strán sporu. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 04. 10. 2019 pôvodný žalobca doručil súdu prvej inštancie návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu.

V tomto návrhu súdu oznámil, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok (založená v OpP. denníku tunajšieho súdu pod č. OpP 2/2018) bola pohľadávka žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, ku dňu 18. 09. 2019, postúpená spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. ako postupníkovi, ktorá so vstupom do konania na strane žalobcu súhlasila. K návrhu na zmenu účastníka bol pripojený Podací hárok a Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 23. 09. 2019, ktorým žalobca oznámil žalovanému, že pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania bola postúpená na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto. Uznesením č. k. 5Csp/60/2019-64 zo dňa 11. 10. 2019 pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu vstúpil do konania súčasný žalobca. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie zdôraznil, že v pri rozhodovaní o pripustení zmeny strán sporu „nie je oprávnený hodnotiť, či sú inak splnené predpoklady pre právne nástupníctvo aj po hmotnoprávnej stránke,, s odkazom na uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/42/2011 zo dňa 20. 12. 2011.

20. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietat voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné (špeciálne) podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné.

21. V prejednávanej veci súd prvej inštancie sa s ohľadom na postúpenie žalobou uplatňovanej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy nezaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda či žalobca je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok, nezaoberal sa, či došlo k splneniu zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky pôvodného veriteľa VÚB, a.s. voči žalovanému ako dlžníkovi, teda neskúmal zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, čo zakladá vadu konania spočívajúcu v porušení práva na spravodlivý proces (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP). Bude preto povinnosťou v ďalšom konaní súdu prvej inštancie skúmať aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, teda či boli splnené podmienky na postúpenie žalovanej pohľadávky v zmysle Zákona o bankách. Odvolací súd pritom poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/36/2020.

22. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP), v ktorom súd prvej inštancie preskúma aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a ak dospeje k záveru, že žalobou uplatňovaná pohľadávka bola platne postúpená následne rozhodne o nárokoch žalobcu vysporiadajúc sa i s jeho odvolacími námietkami vo vzťahu k premlčaniu uplatňovanej pohľadávky, pričom svoje rozhodnutie odôvodní zákonom zodpovedajúcim požiadavkám. Zároveň rozhodne i o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP). V ďalšom konaní súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie

znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).